

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.CollectionBoite_023-10-chem | Philodème. Item\[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite\]](#)

[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0488

SourceBoite_023-10-chem | Philodème.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

λ[ά] φαντασίαν ἐκκόπτον-
 5 τ[ε]ς, ὥς εἰσι δὴ φιλοπαρρη-
 αιάσται. [γε]νομένης δὲ
 τ[ῆ]ς ἐπιπλήξεως, ἐλεγχο-
 με]νον ἔχουσι τὸ πλάς-
 μ[α], καθάπερ τῶν ἀπευφη-
 10 μ[ι]σμοῦ χάριν συναρισ-
 τᾶ]ν βιαζομένων, ὅταν
 τ[. . .]ρθωσιν. ἐν[ί]οτε δὲ
 π[α]ρακαλοῦσιν μὲν οὐ

Col. XVII

ἀλλ' ὁ-
 τ]αν τὴν διάθε[σιν] αὐτ[ῶ]ν
 ἀμ]αρτωλὸν ἐπιβ[λέπ]ωσι,
 δ]άκνονται * καὶ [κ]αθάπερ
 5 σ[οφ]οὺς ἰατροὺς ἐπὶ διαίρε-
 σιν παρακαλοῦντες ὅταν
 δῶσι τὸ ζμίλιον γο[σ]οῦ-
 σιν, οὕτως ὅταν <τ>ο[ύ]το[ι]<ς> τὸ
 δηκτικὸν ἐν ὁμματι γέ-
 10 νηται τῆς παρρησίας καὶ
 νομίζουσιν οὐθὲν ἀμάρτη-
 μα ποιῆσιν, ἢ λήσεσθαι κᾶν
 πολλάκις ἡμαρτηκότας,
 παρακαλοῦσι νο[ύ]θετεῖν

Col. XVI^b, 11 supplevi

Col. XVII^a, 5, 8 supplevi 8 O. J. pap.

Col. XVII^a, 7 cf. Plutarch. o. l. 17 [60B]: ὥσπερ οὖν εἴ τις
 ἀνθρώπου φύματα καὶ κύριγγας ἔχοντος ἱατρικῶς ἐμιλίῃ τὰς τρι-
 χὰς τέμνει etc.

οὐ δια-]
 λαμβάνουσ[ι], καὶ μόνοις
 καὶ κατὰ καιρὸν καὶ ἀπ' εὐ-
 νοίας καὶ πάντα προσφε-
 5 ρομένους ὅσα παρη<ι>ν[ο]ῦ-
 μεν. τότε δὲ διαλαμβά-
 νοντες ἔν τε τιμῇ προσεί-
 ναι, δυσχεραίνουσι. καὶ
 πρότερον μὲν βλέπουσιν
 10 τὴν ἐκ τῆς παρρησίας ὥφε-
 λίαν, τότε δὲ συνεχέομενοι
 διὰ πολλὰς αἰτίας οὐχ [ὁ]ρῶ-
 σ[ιν], ὥς ἔνιοι διαπαίζ[ο]ν-
 τεσ, ἄ[λλ]ους [ο]ῦ φέροντε[ς].

Col. XVIII

τοῦτ[ο] δ' αἴτιον, ὁ-
 τι τῷ μὲν λαλεῖν ἐπιθυ-
 μίας ἀντιτείνουσας οὐκ ἔ-
 χουσιν, ὅθεν ἀκεραίως λέ-
 5 γουσ[ι] τὸ φαινόμενον,
 τῷ δὲ πράττε[ι]ν πικρῶς
 ἀμυττούσας, ὥστ' ἐνμέ-
 νε[ι]ν [ο]ῖς ἐπή<ι>νονυ ἀδύνα-
 τον

οὐ συν]φέρον-
 τας ἀποδέχοντ[α]ι, διὰ δὲ
 δοξοκοπίαν λέγουσι μό-

Col. XVII^b, 1—2 supplevi 2 δια]λαμβάνουσ[ι] sc. moniti
 7 τε nullam habet responsionem 13—14 qui in amicos ar-
 gute et salse iocari quidem solent, at aliorum iocos et faceta
 dicta haud aequo animo patiuntur (A. H.)

Col. XVIII^a, 1 τοῦτ[ο] supplevi

Col. XVIII^b, 1—2 supplevi

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE

THE
 THE
 THE